

פרשת אחרי

אחרי כו' כ"ל ע"ד הרמז דהנה הלדיק מהפך
 הדין לרחמים ואף אם נגזר על אדם מית'
 חלילי יכול לבטל הגזירי ולהפכו לחיים והסיבי לזאת
 שכן ביד הלדיק לעשות כן הוא מחמת שהלדיק עולי
בתפלתו בעולמות עליונים אשר שם כולו רחמים בלא
תערוכות דין כלל ושם לא נגזר אותה גזיר' ומנשך
 משם חיים לאותו האדם * וזהו ששון ושמה' ישיגו כו'
 ר"ל הלדיקים משיגים לעולמות עליונים אשר שם
 ששון ושמה' כמש"ה עוז וחרוה במקומו וממילא נסו
יגון ולגח' * וחסו ג"כ ויוליא עמו בששון ברהם את
 בחיריו רמז לדבריו שמוילא את עמו ומביאם לעולם
 הששון ואז ברינה את בחיריו פי' אז מביא רנה לישראל
 בחיריו * וזהו אחרי מות שני בני כו' ר"ל שיש כח ביד
 הלדיק שיסי' אחרי מות כלומר לבטל המית' מאיזה אדם
 כמו שאומרים ב"א על דבר הנתבטל אומרים שכבר
 אחר הדבר שהוא שלא יהי' עוד * ואמר הכתוב ע"י
 דבר מה יוכל הלדיק לבטל ומפי' בקרבנתם לפני ה'
 פי' כ"ל ע"י שמתקרבים לפני ד' לעולמות עליונים *
 וימותו ר"ל הרי הוא כאלו נתקיים הדין של מיתה
 ובחמת נמשך להם חיים ע"י הלדיק *

דבר אל אהרן אחיק נר' לפרש דהתורי' הקדוש'
 מלמדת לאנשים המוכיחים לב"א שלא יוכיחו
 לאנשים לנים ורקנים אשר בודאי אין דבריהם לכנסים
כלל בתזניהם כמש"ה אל תוכח לן רק לאנשים
 המקשיבים לקול תוכחי' ומוסר ורונים בתשוב' אליהם
 יגיד ויורה דרכי התשוב' *

וזהו דבר אל אהרן אחיק ר"ל שהוא אחיק ורונ'
 בנעשים טובים ויקבל תוכחה ממך * וכה תאמר
 אליו ואל יבא בכל עת אל הקודש מבית לפרוכת
 פי' אם הוא אדם כזה שיש לו כל מיני עמים לטובה
 ולרע' שלפעמים עושה מעשים טובים ולפעמים להיפך
 שכלל ח"ו לפעמים צעירי' האדם כזה אל יבא בכל
 עת אל הקדש שאל יכנס עגמו בסודות עליונים *
 אשר מבית לפרוכת פי' כיון שעשה לעגמו נשך
 המצדיל ביו ובין הקדושה לן יכנס בסודות עליונים
 מיד רק מתחילי' ישב מעצירות שצדו בתשוב'
 ויתחרט מאל *

וזהו אל פני הכפורת לשון כפרה שהתשוב' והחרט'
 מכפרת עון * אשר על הארון ר"ל קודם
 לימוד התור' יתחרט ויתוד' על עונותיו ויהי' לימודו
 לרצון לפניו ית"ש וארון רמז על התור' ע"ש שמונת
 בארון זה העיקר * ואמר הכתוב כי בעגן פי' גם
 אם עשה לעגמו נשך המצדיל כמ"ש וסכות בעגן לך
 מעבור תפלה אעפ"כ אראת על הכפורת פי' ע"י התשוב'
 והחרט'

בו שנאת חנם והנה האדם בנעוריו אז הוא עדיין
 בכה ובריאות ומתבגר עליו היתה"ר להכשילו בג"ע
 וש"ד כדאי' בדה שוחטי הילדים אל תקרא שוחטי
 אלא סוחטי ואח"כ בזקנותו שאז נחלש כמו ופסק ממנו
 קצת תאות והרהורים אבל עדיין לא יסור ממנו עון
 הזה של שנאת חנם * ואמר הכתוב וזה הכהן היינו
 הלדיק ילמוד לחיש השב לשוב בתשובה שלימה על
 החטאים שעשה בנעוריו וגם על החטאים שלעת זקנותו
 שבשני עיניו חטאים האלו הוא גורם גלות השכינה
 וזהו ולקח שתי נפרים כח"ל לתקן את עוונותיו שפי'
 נגלתה השכינה צי' פעמים כ"ל ואז כשיעשה תשובה
 שלימה יזכה לבא לידי מדרגה זו חיות טהורות דהנה
 במרכבה הקדושה כתיב פני אדם מימין כו' ופני
 השור משמאל ופני גשר כו' ויש ליתן טעם על היות
 במרכבה הקדושה חיות עמאלות : והוא כך מחמת
 שמס' יומשך כל דבר גשמי לעולם * ומן פני אדם
 ושור יומשך חיות ודיקות לעולם אלא הפרש ציינים
 אדם שהוא מימין הוא הכל דדיקות וחיות והשור
 שהוא משמאל לא יומשך הכל דדיקות וחיות כ"א
 השפעות גדולות לעולם ג"כ דדיקות אבל אינו כ"כ
 כמו מימין * וזהו חיות טהורות ר"ל שפי' התשובה
 השלימה יזכה לבא לידי דדיקות וחיות ואור גדול :
 ואיך יעשה תשובה באיזה אופן ואמר הכתוב וען ארו
 אם קלקל ועיוות בעוונותיו שהי' גבה לב אז יספיל
 עגמו מאל מאל וזהו ג"כ שני תולעת פי' שני לשון
 משנה כפול כלומר מאל מאל יהי' בעיניו כחולעת
 ואזוב וזהו הכהן שחט את הנפוס האחת * דהנה העון
שנאת חנם קשה מאל לאדם להפטר ממנו מכל וכל
ולר"ך לזה תשובה גדולה לשבר את גופו ככלי חרס
שאינו יולא מידי דופיו לעולם ואין לו תקנה אלא
שבירה ולכן מלמד הכתוב שחט אותה אל כלי חרס
שתקנתו של זה הוא ככלי חרס והיינו שבירה ואחר
זה יזכה לבא אל דדיקות וקדושה גדולה וזהו על מים
חיים שיעשה כל הנ"ל כדי שיזכה למים חיים הנובעין
מימד ממקור החיים ודיקות וכל זה יזכה אם יהי' שחובתו
שלימה לשאוב ולקבל קדושה רבה מהדיקות הבא מימין
כח"ל וזה נקרא בשם דוכר' אבל השמאל נקרא בשם נוקב'א
וזהו אשה כי תזריע וילדה ובר כפרש"י אשה מזרעת תחילה
פי' אם יהי' תשובתו מאל הנוקב'א משמאל אז יפעול וילדה
זכר לשון זכירה שגורם להזכיר את ישראל לפני בורא ב"ה
להמשך משם השפעות גדולות כח"ל אבל עדיין אינו בא
אל המדרגה העליונה וחיות ודיקות כח"ל וזהו ועמאלה
שבעת ימים ר"ל שאינו כ"כ בתשובה שלימה לתקן את
השבע מדרגות שר"ך האדם לתקנס ולר"ך להתבגר במאל
מאל ליתן ממדרגה העליונה וחיות ודיקות כח"ל וזהו ועמאלה
והיינו ביום השמיני אז ימול בשער ערלתו שיהא קדוש וטהור :

Ever
 in
 150 P
 Incl
 p
 Acc
 adu
 P
 ג
 ג
 ג
 "Bre

חיות קצת ועל הסיבה הכי לכפר עליו כנ"ל והסם הטוב יכפר בעדנו וימתיח קרן ישועה בנח"ס *

והסרטי יראה אליו הס"ת לקבלו * ולא ימות שגדול כח התשובה שמארכת ימים ואין לך דבר שעומד בפני

התשובה * **RESET-BACK HOME**

בואת כאן מתחיל הספוק לדבר מדרגת הדיק הגמור : בואת יבא אהרן הוא הדיק הגדול

יבא אל הקדש בקדושי העלוונה * כפר בן בקר : פר הוא דינים כידוע בקר רמו לחסד מלשון בקר דהיינו גבורי שחסד ר"ל שיהי לו יראה מתוך אהבה * לחטאת ר"ל לענין חטאים לפשט תמיד במעשיו שאינו יולא די חובתו ויכניע עלמנו מאד בהכנעה גדולה * ואיל לעולה רמו אבל לעולה היינו תפלה שהיא עולה לגבוה יתגבר להיות וריו כאיל לכל ימנע עלמנו להתפלל על כל דבר ודבר ואל יאמר מי אנכי שאמלא לבי להתפלל על דברים כאלו אל יאמר כן וכגדול כקטן יתפלל תמיד * כתונת בד קודש ילבש רמו שיתקן את גופו כ"כ בקדושי גדולה שיהי כתונת אור באלף וכל זה יעשה לעלמנו לבושים ומכנסי בד ילבש על בשרו דמכנסיים היו מכפרים על גלוי עריות ולריך שיהיו על בשרו תמיד לכסות בשר ערוה דהיינו לכסות כל התאוות הגשמיות שלא יעלה על לבו כלל שום תאוה : ובאבנט בד יתגור רמו שיאזור כגבור חלציו יותר ובמנפסת בד ילנוף דמנפסת היי מכפר על גאוה ולריך לקדש עלמנו כ"כ לשבר כח הגאוה עד שיבא לקדושה כזאת שגם מהגאוה יכניס לקדושי ויעשה ממנה מנפסת קדש * בגדי קדש הם ר"ל כל הדברים יכניס הכל לקדושה ויעשה מהם לבושי קודשא * ורחץ בשרו במים רמו שלא ילמוד ויתפלל בגוף עומא אס לריך לטבילה יטביל עלמנו ואז כשיטביל יקדש עלמנו כ"כ שגם מהטבילה יעשה ממנה לבוש לנשמתו שלא יבא לידי עומאת קרי חלילה ולא ינטרף לטבול בהכרחי ומאת עדת בני ישראל יקה שני שעירי עוים לחטאת פי ע"י שיתחבר עלמנו עם ב"ה יזכה לבי מדרגות ושעירי לשון חשיבות כמו שמלניו וישלח בי גדי עוים : לחטאת ר"ל בשביל החטאת והחסרון הבלתי אפשרי ללדיק זולתו שא"ה שיהי כל תפלתו זכה ולגולה מכל סוג ופסולת מחשבי זרה והוא מחמת ב' סיבות האחת מחמת שאדם אחר עושה איוה חטא חלילי מזה נמשך שיבא איוה הרהור ללדיק בתפלתו כדי שיעלי אותו הדבר לכפר עליו וסיבה ה' כי כל זמן שאנחנו בגלות המר לריך ליתן יניקה לסי"ה כדי שיהי להם חיות קצת עד שיבא משחזר לרקינו ויעציר ממשלת זדון מן הארץ * זה רמו והשעיר אשר עליו הגורל לדי דהיינו החלק שעולה להי' ועשהו חטאת ר"ל שנעש' בי חסרון מחמת הסיבה הכ"ל והשעיר אשר עלה עליו כו' דהיינו החלק המחשבי זרה היא למען יעמד חי פי כנ"ל להעמיד הסי"ה שיהי להם

פרשת קדושים

דבר אל כל עדת בני ישראל * נרי לפרש דהנה הדיקים הגמורים נקראים בני ישראל וזה השי"ת דבר אל כל ב"י פי שכולן שוין לטובה למדרגי האת קדושים תהי שהיא מדרגי גדולה * כי קדוש אתי די כו' פי כי עיקר הקדושה הוא להסתכל תמיד על אלקותי שאני די ובנחמי זאת הם יכולים כולם להיות קדושים * וזהו וישא עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בסבך בקרניו ללריך האדם להסתכל תמיד רוממות אל שהוא אלקינו כנ"ל ואת ג"כ לריך להסתכל בשפלותו * והנה עקדת יחזק עפרו לזכור עקדת יחזק לזרע ישראל ואברהם אבינו ע"ה הי' רוזה לתקן עוד לישראל דבר אחד שיהא להם לזכות כמו חילו של יחזק וזהו וישא אברהם וירא והנה איל אחר ר"ל זאת ועוד אחרת תיקן לישראל שיהא כמו זכות האיל של יחזק * דהיינו נאחו בסבך בקרניו פי שיאחו במד' זאת להסתכל בשפלותו שיהא שפל וגבוה בעיניו כמו קן ודרדר בקרניו פי גם במדה זו להסתכל ג"כ רוממות אל וגדולתו קרניו לשון שררה וגדולי וק"ל *

אלה
amf
vel

או יאמר דבר אל כל בני ישראל * ונקדים לפרש משנה באת * רי חגיגה בן חכינאי אומר הנעור בלילי כו' דהנה כבר כתבנו בזה כמה פעמים דהדיק לריך לעבוד את הבורא ב"ה וב"ש בשני מדרגות לראוי תמיד לחשב רוממות אל וגדולתו * ולחשוב ולרחות תמיד בשפלותו * וזהו פי המשנה עקביה בן מהללאל אומר הסתכל בשלשה דברים כו' דע מאין באת כו' מאין באת מטיפה סרוחי כו' ולכאורה הי' לו לתנא לקצר ולומר הסתכל דע מאין באת מטיפ' סרוחי כו' ולמה לו לכפול את דבריו * אך האמת שהתנא הורה לנו איל דרכי הי' כנ"ל שאנחנו חייבים להסתכל תמיד את רוממות אל ושפלותינו * ורמו תחילה בלמרו דע מאין באת * פי ראה והסתכל וחשוב מחלצתך שנחלצת משם ממקום גבוה מתחת כסא הכבוד * ולאן אתה הולך פי ותחשוב שלריך שתחזור לשמתך למקום שלוקחה למחלצה הראשון בלי שום פגם ולריך אתה לזכר ולנחמה וללבן את

amf
am
ספס
ויפי

את שמתך מכל סיג * ולפני מי אתה עתיד ליתן דין והשגש האלה הם רוממות האל והזהיר התנא בלשונו הן והטור * ואח"כ פי' לנו התנא שחשוב בשפלותו והמה מאין זאת כו' ולפני מי כו' ואין תשא פיך לעמוד לפני מלך גדול ונורא בהסתכלך בשפלותך כזה שאתה גדול וריק ולא עובר לכן יהי תמיד נגד עיניך ותהי תמיד בתשובי על עוונך ופשעך שהשפל כזה יכתיב שמו הגדול והנורא ותרא' תמיד את רוממות האל ואחדותו ליחד שמו הגדול באמת ותדאג תמיד על צרות ישראל ולהתפלל עליהם על עונתם והשפעתם שיפסיק להם השי"ת צ"ה כל טוב ולבטל מעליהם כל הגזירות * וזהו הנעור בלילה פי' הדריק שהוא יעור ולא ינום ולא ישן בגלות המד הזה נקרא לילה ומתפלל תמיד על שמחת ישראל וגדולתה * והמהלך בדרך יחיד פי' שהולך בדרך האמת בצדקות בהנעב לכת שלא להראות חסידותו לאחרים והולך באחדותו ליחד שמו הגדול * ומפנה לבו לבטל פי' שפונה לבו מכל עסקיו ועניניו הנוגעים לו ואינו חושב ורוא' אלא לבטל כל הגזירות מישראל וכשתרא' לדיק כזה הוי יודע שהוא תמיד רוא' שפלותו ונאנח ודואג תמיד על עונותיו ורוא' תמיד חוב לעלמו שמחסיר בעבודתו ית"ש ודומי לו כאלו עדיין לא עבד הכורא ית' אף רגע אי * וזהו הרי זה פי' לדיק זה מתחייב בנפשו פי' הוא מחייב את נפשו תמיד כנ"ל * וזהו ודברת בס ורטיין בגמ' ולא בדברים בטלים פי' כשתעסקו בתורי לשמי אז לא תהי צריך לדבר לבטל דינים כי ממילא הם בטלים *

וזהו דבר אל כל עדת צ"י קדושים פי' זהו דבר השזה לכל נפש להתקדש בקדושת הכורא ית"ש * כי קדוש אני כו' ואתם חלקי ממעל וראוי' הוא לכל עדת צ"י שקדושים יהיו * ואמר הכתוב איש אמו ואביו תיראו ר"ל כל איש יראה כזה בהסתכלו מאין הוא מקום לאתו מאביו ואמו כמאמר התנא מאין כו' מטיפה כו' וזהו ראותו בשפלותו * וי"ש דוד המלך ע"ה ובחטא יחמתני אמי * ואת שבתותי תשמרו והיינו רוממות אל שזה הוא חידוש העולם כמ"ש וינה ביום השביעי ושתי שבתות ע"י שתקיימו שבת תחתון תתקנו שבת העליון * וזהו מלה כפול' שבתותי היינו שבת תחתון ועלינו ליחד אחד אל אחד *

אני די אלקים פי' אף המדה"ד יתהפך לרחמים ואז ממילא יתמלא כל העולם כל מילי מיטב * וזהו אל תפנו אל האלילים שלא תפנו אל מדעתכם ואלקי מסכה לא תעשו לכם כי ממילא לא תטרכו לדאוג על כסף וזהב כלל *

קדושים תהיו כי קדושתאני ה' אלקים וכו' * נראה שהאדם צריך לקדש עצמו מלמטה ולהאמין בצדקתו וצ"ה

המנהיג העולמות כולם ע"י עשר ספי' וישראל עם הקדש מאמינים בא"ס צ"ה אשר השתלשל העולמות כולם ע"י עשר ספי' בהשפעת השם הוי"ה צ"ה המאיר בהם אבל האומות אינם מאמינים בשם הוי"ה צ"ה ומכאן זה נתפקרו המינים באמרם שהעולם קדמון עממת שאינם מאמינים בהשתלשלות העולמות ע"י ע"ס ככה השם הוי"ה צ"ה * וזה אומרו קדושים תהיו כו' אני די אלקים פי' שאני מהוה העולמות כולם ככה השם הוי"ה ואלהיכם ר"ל אלהותכם פי' שלכם אבל לא של האומות כי הם אינם מאמינים בזה וזה הוא המנהיג קדושים תהיו שגם האדם לנטות יקדש עצמו כהעולמות העליונים הקדושים כי העולמות מכוונים וכל מה שיש בעולם הזה השפל יש דוגמתו בעולמות עליונים הקדושים ובכל דבר שגם עושה צריך לקדש עצמו כשורש הדבר של מעלה הוא כך * וזה איש אמו ואביו תיראו למטה יש אב ואם דוגמתו למעלה יש עולמות הנקראים ארו"ח * זה הוא ואת שבתותי תשמרו שהעולמות נקראים שבת ע"ש קדושתן ומנוחתן תשמרו ר"ל בכל מה שתעשו תשמרו במחשבתכם בכוונה בעולמות העליונים וק"ל :

אי יאמר קדושים תהיו כו' נראה לפרש דליתא בגמ' כל דין שדן דין אמת לאמתו נעש' שותף להקב"ה ולכאורי' מלת לאמתו הוא מיותר אך נראה דרז"ל רמזו לנו בזה על הדריק שהוא מבטל הדינים והוא הנקרא דין שכאשר ידון ויצור כן יקום שהקב"ה גוזר ולדיק מבטל והוא אע"פ שקושט' הוא שחלי' שקדושא צריך הוא יעבד דינא בלא דינא וגזירתו הוא באמת שהדין הוא שיהי כך כי הוא היודע האמת אך הדריק למרא' עיניו תשפטו ואמירתו ונראה לו שכך הוא הדין האמת והקדוש צריך הוא ברחמי' וחסידי' מסכים עם הדריק וזהו לאמתו דייקא היינו אמיתות של הדריק נוטה כך וזהו פי' איזה דרך שיכור לו האדם כל שהיא תפארת לעושי' ותפארת לו מן האדם * ר"ל תפארת הם הרחמים שזה תפארתו של הקב"ה והיינו תפארת לעושי' ר"ל להכורא צ"ה שגרא הרחמי' ותפארת לו מן האדם פי' שהתעוררת צריך שיבא מן האדם מכחו כנ"ל * וזהו פי' המדרש קדושים תהיו יכול כמוני ת"ל כי קדוש אני קדושי למעלי' מקדושתכם ולכאורי' אינו מוכן כלל המדרש ועפ"י דרכנו יבואר היטב דהנה השפעות הרחמים מהכורא צ"ה הוא בא בהשתלשלת מעולם לעולם כי אלולי זה לא הי' באפשרי לקבל השפע מרוב בהירות' וזהו דבר אל כו' קדושים תהיו יכול כמוני ר"ל שאתם תראו להתנהג עמכם כקדושתכם כמו שאני נוהג עמני בקדושי' שלי הם ההשפעות שיוצאים לכם בהשתלשלת ותרנו

COYIM
DONT
BELIEVE

SPRITUAL
MAGNETISM

כח
המדה

Don't
Get
Disturbed
Concentration

קדושים נועם אלימלך

גם אחס לעשות כן ולא תעוררו הרחמים בפעם א'
ת"ל כי קדוש אני קדושתי למעלי מקדושתכם ולכן
צריך ההשתלשלת מפני הבהירות הגדול וכי"ל
וההשתלשלות הוא ע"י שם הקדוש הו"ה ז"ה וע"י
שם אני * אזל אחס לריבין לעורר הרחמים הכל
כאחת וק"ל *

או יאמר קדושים תהיו כו' דאיתא בגמ' הלל אומר
מי כאן * ולכאור' יש להצין וכי ה"ל הלל מתפחר
עלמו כך אך נרא' כוונת הדברים בעוה"י דהנה
האדם הוא כלא ואין נחשב ובלתי אפשר שיאמר אדם
על עלמו אני שהוא משמע דבר חשוב וממש והאדם
כאין נחשב אם לא כשאדם ממשיך על עלמו קדושת
הבורא ז"ה ומשרה שכינתו הקדוש' עליו הנקראת
אני כידוע אז האדם הזה נקרא בשם אני מחמת
השכיני השורי עליו אזל כל זמן שאינו במדרגי' זו
צריך האדם להיות שפל בעיני עלמו כלא * חסו אם
אני כאן ר"ל שאוכל להקרא בשם אני אז הכל כאן
פי' הוא בודאי שלם בכל המדות וזה כל האדם ואם
אין אני כאן פי' שאינו במדרג' זו שתשרי שכינה
עליו מי כאן צריך להשפיל עלמו לומר מי אנכי שאני
כלל כן הוא הדרך שיתנהג בו האדם אזל הבורא ז"ה
ברוב רחמיו הוא מקבל מאתנו אף המיעוט שעושים
בעבודתו ית' * חסו פי' הגמ' ופערה פיה לבלי חק
ודרשינן בגמ' חד אמר אף מי שקיים כל התור' כולי
אלא חיסר אלא חק א' מוכרח לבא בגהינם חלינ' *
א"ל לא ייחא למרייהו לומר כך אלא מי שלא קיים
אפי' חק אחד כו' ולי נרא' דמרא"ה ומרא"ה ולא
פליגי דהיינו ע"פ הכ"ל שהאדם בעיני עלמו צריך
להיות כלא וידמה בעיניו שפלותו תמיד וכאלו אינו
עושי כלל אזל הש"ת מקבל הכל מאתנו ככ"ל זה
שאמר אפי' מי שלא חיסר אלא חק א' זה קאי על
האדם שידמי' בעיניו כך שאפי' אם לא יחסר אלא
חק אחד יוכרה להיות בגהינם חלינ' * א"ל לא ייחא
למרייהו כו' ר"ל להבורא ז"ה לא ייחא לומר כן
כי הבורא ז"ה בודאי לא יאמר כך כמו שאדם
צריך לחשוב בעלמו שהוא מקבל הכל מאתנו אפי'
חק אחד * חסו דבר אל ז"י קדושים תהיו פי'
כולכם שוין לטובה אללי וכי"ל רק שיהי' באופן כי
קדוש אני כו' ר"ל כשיש צדיק כזה שהוא נקרא בשם
אני וק"ל *

TS WITHIN EVERYONE

INSIDE YOU

ומחמת זה נראית התנועה בחון זה משתני בלדס
לפי מעשיו הם תנועותיו ובשכל זה התנועות של
הצדיקים מתוקי' וטובים לרוחיהן כי מכת הנשמה
היא התנועה והנשמה היא חלק אלוה ממעל' אשר
כל הטוב בו וזהו כשאדם עושה תנועות חבירו אינה
מקובלת לשום אדם מחמת שאינו שלו ולא ה"י נשמתו
באבר הסיא כשעשה התנועה והיא בלא קדושה והוא
ר"ל כע"ז שעושה תנועה שאינו חלק חלקות כ"א
מחמת שהאב התנועה שראה מחבירו ותמלא חן
בעיניו זה אינו יודע שזה ה"י מחמת החלק חלקות
השרוי' בהאבר לזה הטעם התנועה מתוקה ומלאה
חן בעיניו' אזל לא מחמת התנועה עצמיות כ"א
מכת הנשמה השרוי' בה והוא עושה בלא שכל ובלא
כוונה כ"א מחמת יפה התנועה וא"כ הוא עובד
להתנועה ועושה האבר שעושה בה התנועה כמסכה
לעבוד האבר היא זה הוא אל תפנו אל האלילים
אל תפנו אל מדעתכם כו' שאלהותכם אשר חלק לכם
הבורא בחסדו היא הנשמה הקדושה אל תפנו מכם
ואלקי מסכה לא תעשו לכם פי' לא תעשו לעצמכם
כמסכה בתנועות כחצות שאין בהם חיות חלקות
כ"א תעשו דעתכם ובכוונה חו היא אני ד' חלקכם
ר"ל מכת האלהות שהיא הנשמה הקדושה השרוי'
בכם *

וכי תזכרו זבח כו' פי' שהתור' מלמדת אותנו
כשזבח זבחי היתה"ר * שלמים ליה' ר"ל יהי'
הזבחה שלימי' כולה ליה' ומפרש הכתוב לרזונכם
תזבחוהו פי' שתזכרו להרצון שלכם שלא תהי' כוונתכם
באכיל' למלאות תאוות נפשכם אלא כל כוונתכם יהי'
לעבודת הבורא שיהי' לך כח ובריאות לעבודתו :
חשו ביום זבחכם יאכל פי' כאלו נאכל ממילי' שלבתי
אפשרי בלא זה ועיקר כוונתו להמשיך השפעות פי'
אכילתו * וממחרת ר"ל שיקבל שכרו לעוה"ב פי'
שאמרו חז"ל היום לעשותם ולמחר לקבל שכרם *
והנותר ביום השלישי פי' אם תראה שיותר לך ליום
השלישי פי' לזמן משיח צדקנו שזה נקרא ביום שלישי
כמ"ש ביום השלישי יקממו ותיחיה לפניו * באש ישרף
לריך חתם לעבוד הבורא בנהצות אש ודביקות גדול
ברשפה אש ושלכת ובאמת ותמים *

או יאמר וכי תזכרו כו' ונקדים לפרש פסוק
ויבא קין מפרי האדמה מנחי' ליה'
ופרשי' זרע פשתן ה"ל ולכאור' קשה מה ה"י הטאו
גדול כ"כ הוא ה"י עובד אדמה והביא מפרי אדמה *
אך נראה דה"ל ד' פעמים כתיב דב צפי אחרי גבי
גבדי כהו' כתולת דב קודש יבש ומכסי' דב ואצנט דב
ומנפסת דב וי"ל שזה רמז גדול ללמוד עבדי' הבורא ית"ש
הדנס

דכהה השי"ת ז"ה ברא עולמות עד אין קץ ואין מספר
 וכולם נאחזים בשמו הקדוש הוי"ה ה"ה ונריך האדם לדעת
 את ד' ע"י מעשיו הנפלאים והנוראים ולקשר העולמות
 עד אין סוף ז"ה שזה הוא עיקר עבודתו ית"ש * ולא יאמר
 האדם בעלמו שדי לו זה שמאמין שיש בורא אחד אמיתי
 ומעתי' אין לו לחקור ולדרוש על מעשיו הנפלאים לא זו
 הדרך האמיתי רק לריך לדעת את ד' ע"י מעשיו כמאמר
 הכתוב דע את אלהי אביך ועבדו והוא ע"י מעשיו
הנפלאים כי הבורא ז"ה אינו גוף ולא דמות הגוף ולא
ישגוהו משיגי הגוף כ"א ע"י מעשיו ונריכים אמתו
לעבד מתחיל לעילא *

100
Infinite

וזה רמז ד' פעמים בד דבר הוא מלשון אחד: דכל
 אות מהשם הקדוש יש בו עולמות רבי' עד אין
 מספר ולריך האדם לקשרם אחד לאחד ומתחיל הכתוב
 לפרש בהדרגה כחות ומכסים ואבגט ומלכפת שהם
 לבושים מתחיל לעילא * וי"ל שזה הי' חטא קין שהביא
 מנחה מזרע פשתן עולה בד והיינו שהי'
 מהשכ רק בד א' פי' שיש בורא אחד אבל לא הישב
 בעולמות כנ"ל * והוא שאמר התנא המקבל שמהחזירו
לשנים מועטות פי' האדם שהוא המקבל השדה ר"ל שמקבל
על עצמו לעבוד את הבורא ז"ה וזהו רמז לשדה תפוחין:
 מחזירו השי"ת כביכול נקרא חזירו כדכתיב רעך כו'
לשנים מועטות דימי שנותיו של אדם שבעים שנה
 החולפין ועוברים כמעט רגע לא תרענה פשתן מוצן
 כנ"ל ופרשי' שורע פשתן מכחיש ל"ז שנה י"ל שאם
 לא יחשוב כלל על העולמות שברא השי"ת נמלא הוא
 מכחיש כל הו"ם שהם העולמות * ומה דאיתא שהכל
 חטא ג"כ י"ל שזה הי' חטאו שהי' מביא מנחה מזכורות
 לאנו דהיינו שהי' מליץ במקום שאין רשות להליץ *
 ע"ד דאיתא בגמ' ארבעה נכנסו לפרדס בן עזאי
 סליץ כו' והיינו ע"ד אמרו חז"ל האומר מה למעלה
 מה למטה כו' דעיקר לריך האדם לעבודת השי"ת
לקשר העולמות עד א"ס ז"ה וז"ש * והעולם אשר
אין לנו רשות להליץ ולית מחשבה תפיסה בו כלל זה
נקרא אמר לכן ושאר העולמות נקראים אמר סתם *
 חכו שאמר התנא הנותן אמר לזבוע * דכהה העולמות

הם חלוקי' בנייני גוונים כל א' גוון לעלמו כידוע ולריך
 האדם ליחד הגוונים שזה נקרא המתקה והשי"ת נתן
 לאדם כח לזבוע גווי העולמות דהיינו להמתיקם *
 חכו הנותן אמר לזבוע והקדיחו הורה פי' שהקדיח
 קלת מחמת הורה דהיינו ע"י הגוף שהוא חומר
 עז ולא תיקן כראוי נותן לו דמי למרו פי' שהשי'
 נותן לו שכרו לפי עבודתו * ומפרש התנא אם
 השבח יתר כו' רמז כפי עבודתו כן שכרו נמלא
 העולם לנו מזה שלריך האדם לעבוד השי"ת ז"ה
 לקשר העולמות עד א"ס ז"ה ואין מססיק

לחשוב זה לבד שיש בורא אחד אמיתי רק לריך לדורשו
 ע"י מעשיו כנ"ל וגם להליץ יותר מה שייתן רשות
 לאדם אכור לו: וזהו עשתה למר ופשתים ותעש בחפץ
 כפי' י"ל שזה קאי על הנשמה של אדם הדורשת את
 שני החטאים האלה הם חטא קין והכל שזה קלקל
 ע"י פשתן וזה בלמר כנ"ל * ותעש בחפץ כפי' פי'
 ולכן היא עושה את מעשי' ע"י החפצים הם העולמות

הנקראים חפץ חפצי השי"ת ע"ד כל אשר חפץ ד'
 עשה דהיינו שעיקר מעשי' לקשר העולמות עד א"ס
 ז"ה כנ"ל * והוא שאת כלמר לכן זה א' ממראות נעשים
 דמראות הוא לשון המראה הגדול רק שלריך לומר
 מאד שלא יתפוש איהו נגע חלילה במראה הגדול
 ומפרש התנא שאת פי' דלפעמים יש לאדם מראות
 גדולות דהיינו שהוא עוסק בחורה ומלות רק שהיא
 מנשא עלמו בהם ומתפאר בהם כלמר לכן פי' גם
 זה נחשב כחטא של למר לכן פי' כחטא המליץ במקום
 שאין לו רשות להליץ כנ"ל * והאדם המתנהג עלמו
 בעבודת בורא ית"ש כנ"ל הוא עושה שלם בפמליא
של מעלה ובפמליא של מטה ע"ד שהתפלל יהי רצון
שתהא שלם בפמליא ש"מ וכו' * והוא וכו' תזבחזבח
שלמים נד' פי' כשתראה לזבוח נד' כדי לעשות שלמים
למעלה ולמטה לרזונכם ע"ד שפרשתי כבר בעל
רצונך מפני רצונו פי' שהשי' נתן הבחי' לאדם שיעשה
כרצונו הן לטוב והן להיסך חלילה ומזהיר התנא בעל
רצונך דהיינו בחירתך מפני רצון הבורא החפץ בהלדקך
כדי שיבטל רצון אחרים ר"ל שיבטל כל הדינים ממך *
 וזהו לרזונכם תזבחוהו פי' שעיקר שתזבחו את רזונכם
 היינו הבחירה שלכם ולבחור בחיים *

ואמר הכתוב כשיעשה כך שכרו יהי הרבה מאד
 על פי פעלו * זיום ההוא יאכל פי' הפירות
יאכל בעוה"ז וממחרת והקין קיימת לעוה"ב * והנותן
 עד יום השלישי בבר פרשתי ע"ד זיום השלישי יקיימו
 שקאי על מקדש אחרון שבב"א והיינו אם תרצה
 שיותר לך לעולם התחיה באש ישרף לריך האדם
 לעשות מעשיו לו ית"ש בהתלהבות אש גדול *

ואמר הכתוב ואוכליו דכהה יש כמה ז"ה שעומדים
 על הלדיקים וכמעט רוצים לאוכלם עוונות ישא
 אזי ידע נאמנה שעוונותיו משיאין אותו לדבר בהם
 דברים אשר לא כדת: ועוד אמר ובקולרכם כו'
 ארלכם לא תכלה כו' דהלדיקים נקראים ארלכם
 שהם המקיימים לכם את הארץ שאלוהי הלדיקים
 לא הי' העולם מתקיים וכאשר הביא מדברים
 בהלדיק לומר שהוא מקלר בעבודה והיינו
 ובקולרכם כו' ארלכם פי' כשה דברו בקולר
 עבודה של ארלכם הם הלדיקים כנ"ל * לא תכלה

Acceptare
de Engliu
T'max
11022
מורה
מורה
מורה

כתף היינו לתמוך ונתף לשון נטיפה להסיף השפעות
 זה הוא עוללות שמעליל לבי' לדבר בו והשם ברחמי
זכנו לקדש עלמנו שהיא דבורנו בקדושה תמיד עד
עולם אבי' *

או יאמר וכי תזבחו כו' לזנוכס כו' ואוכליו
 כו' כי השלמים רומים למדרגות
 עליונים וגדולים שהם שלם לבעלים ולמזבח ולכהנים
 והם רומים להלדיק גמור שמושה שלם בפמליא של
 מעלי וממשיך השפעות לעולם התחתון וכשארם רולה
 להיות כך לריך פרישות גדול לזה ולא יהי' לו רגון
 לשום דבר כלל ולא יתאוה כ"א רגון הבורא ב"ה
 וב"ש * זה פי' כשתרלו לזבח זבחי שלמים פי' לעשות
 שלום בעולמות עליונים ותחתונים * לזנוכס תזבחו
 תזבחו את רזנוכס שלא יהי' להם רגון כלל עבורכס
 כ"א רגון הבורא לזכו וכשתעשו כך ביום זבחכס
 יאכל פי' שתאכלו הפירות בעולם הזה וממחרת שהקין
 קיימת לעו"ב בנ"ע צין הלדיקים תאכלו הוא התענוג
 הגדול עד אין קץ ותכלית באש ישרוף שאהבת הבורא
 תצטר לו כאש בוערת לפרוח צין הלדיקים שהקב"ה
 עושה להם כנפיש כי שם לא יהי' חבלי' שהיא
 תענוג גשמי כ"א אהבת הבורא ב"ה * חסו וחם
 האכל יאכל וכו' פי' ש"פ שכתב בספרים שלעתיד
 כשיבא משיח ידקנו יקבץ את העם המפוזרים והלדיקים
 יהיו יסמורים אללו תמיד ואותם אנשים שהתנהגו בזה
העולם בגנות כשורה אך לא הי' להם שכל של
אמת לעבוד את הבורא ב"ה בכל האופן * והיו אוהבי
ממון רק ששמרו עלמם מן החטא לפי שכלס *
 אז משיח מביא אותם אל היס אוקייאנוס ופותח
 להם האזרות הגנוחים שם ומלא שם אבני' טובות
 וכסף זהב הרבה מאד ונוטלין משם כל חפסם
 והולכים לביתם ברב בצע כסף והון רב * וכשמשיח
פורח לג"ע בקדושתו הגדולה אז הלדיקים שגדור
פורחים אחריו לג"ע בכח קדושתו ופרישותו הגדולה
ואותם אנשים שקבלו טובתם ורזונם באלוהות הזהב
כשרואים הגדולה הזאת הם רואים ג"כ להעשות כן
ולפרוח ביייהם ואינם יכולין מחמת כובד משאם
גשמיותם שדנקו עלמם בכסף זהב * זה הוא
ואם האכל יאכל ביום השלישי פי' שגם ביום השלישי
יהי' להם אכילה גשמיות שיקבלו תענוג מאכילתם
ומכספם חהכס פגול הוא לא ירנה ואוכליו כו'
 וכברתה הנפש כו' פי' כי אף שיתן להם משיח
 כל חפסם ורזונם אבל נפסם תכרת ביום ההוא
 מעם הקדש צעת פריחתן לג"ע וישארו הם למטה
 משא"כ הלדיקים אשר חפסם ורזונם היו תמיד לעבוד
 את הבורא ב"ה בשלימות גדול והלכו תמיד
 בדביקות גדול עמו י"ת והורגלו כך כל ימי חימתם
 ונעשו

פאת שך זה רמו דהנה האדם לריך לגלח השערות
 שהשערות הם דייס וזהו הש"ת להיח פאות הראש
 כדי שיראה האדם נאמת שהשערות הם למעלה רחמים
 גמורים היפך מלמטה שהם דייס וכמו כן הלדיקים
 גמורים אף שלפעמים הם מקגרים בעבודתו אבל
 באמת הוא ההיפך שורך שעה להם לקצר נמלא
 כשאתם תחשבים את הנראה לעיניכם שהלדיק מקצר
 בעבודתו כן האמת חלילה נמלא אתם מכלים את
 הפאות כי השערות הם דייס כנ"ל * ולא עוד ע"י
 שאתם מדברים בהלדיקים גמורים אין לכם פנאי
 לעשות המוטל עליכם * דהיינו ולקט קלידך לא תלקט
 דהאדם ההולך בטל חלילה לפעמים אם אה"ז מיד
 מתחרט על שמיטע וקצר בעבודתו ית"ש שלא למד
 את שיעורין גמרא ופוסקין ושאר ספרים שגם זה
 נלקט א' לאי ועולה לרגון לפניו י"ת ומקבלו ונמלא
 אם תפנה לדבר בהלדיקים אין לך פנאי ללקט את
 המיעוט מקינור שלך להתחרט עליהם כדי שיעלה
 לפניו י"ת וזהו ולקט קלידך לא תלקט כו' * וכרמך
 לא תעולל פי' בא הכתוב להזהיר ג"כ את הלדיק
 שהוא נקרא כרס ד' זבאות שהיא זוהר ג"כ לשמור
 עלמו שלא יעש' ג"כ דברים הנראים לבי' ח"ו
 שהוא מקצר בעבודתו ית"ש שלא יביאם לחטא חלילי'
 שידברו בו : לפי הנראה לעיניהם אף שבאמת אינו
 מקצר כנ"ל אעפ"כ לריך שימור שלא יכשיל ב"ה
 לדבר בו *

ועוד מזהיר הכתוב אתם לדיק ופרט כרמך לא
 תלקט פרט לשון פרטיות היינו שלא תפרוט
 את מעשה כרמך הם המעלות ומע"ט * אל תפרוט
 אותם ללקטם ולספרם בפני ב"ה * חלילי' לך מעשות
 כדבר הזה רק לפני ולגר תעזוב אותם פי' עני הוא
 העני דעת וזמנות ה' ולגר הבא ללמוד ממעשי'
 הלדיק תעזוב להם שהם יספרו את מעשיך הטובים
 כדי שיבא להם יראה ואהבה בלבבם לעבודתו ית' ולקבל
 אלהותו * וזהו אני ד' כו' כדי שיבינו שאני אלדיקים *
 ואמר התנא חיזה פרט ואיזה עוללות כל שאין לו לא כתף
 ולא נטף פי' לפעמים הלדיק מספר בשבח עלמו
 ופורט את מעשיו הטובים וכוונתו בזה כדי להשפיע
 לעולם השפעות רחמים וברכה שהוא כמלמד זכות על
 עלמו לפני הבורא לומר שהוא לדיק וכך טוב עשה ועבור
 זה ראוי למלאות משאלותיו להשפיע לישראל כל טוב נמלי'
 כוונתו אינו להתנשא כ"א להביא ברכת טוב על ישראל
 והשם הטוב חוקר לב וכוון כליות עשתותיו וגומר
 בעדו לטובה לכל דבריו ומחשבתו הקדושה או כדי לתמוך
 ולסעד את חיזה אדם בדבריו ליראת השם הנכבד
 והגורא או לחיזה לורך שעה ודברים כאלו מי יתן
 דבר ידבר * אבל הדיבור שאינו לא כתף ולא נטף פי'

ונעשו כלי מוכן לכך ויהי להם קל הדבר מאד כזאת
משיחנו ב"ב חמן סלה *

ובקוצרכם

את קציר ארצכם כו' נר' דהתור'
מלמדת אותנו דרבי התשוב' והיינו
שנריך האדם לתקן מה שקלקל ולשוב על חטאת נעוריו
חס נקר' מחלדי חקלא שפוא קוצר את הקליפות
שנבראו ע"י חטאיו ואמר הכתוב ובקוצרכם את קציר
ארצכם פי' הארציות והחומרות כשתתחיל לחזור ולקצור
הקליפות' לא תכלה פאת שדה שהשמי' נקראת שדה
היינו שדה תפוחים לא תכלה אותה ע"י שתסגוף
אותה בתעניות וסיגופים יותר מדאי רק הכל בהשכל
כדי שלא תכלה ח"ו את נשמתך שלא תוכל לעבוד
הבורא ב"ה ע"י חלישת כהך שתחליש חלילה * וזהו
שייך בשדה אשר יקלרו הכערים ונקדים לפרט פסוק
סיני ה' אל לדיקים כי אלל הבורא ב"ה וז"ש אין
שייך לתארו בשום דמות ותואר חלילה וכיון שאנו
רולים לומר בו איזה השגח' שהוא משגיח בדבר אין
שייך לתת בו לשון עינים אלא מכח הדיקים העושים
רצונו וגורמים ההשגחה אלו אומרים בו מלשון עינים
שהשפעי הולכת על ידי הדיקים ובהם שייך לשון
עינים * חסו עיני ה' אל לדיקים כלומר בשביל
הדיקים הגורמים השגח' שישגיח עלינו הבורא ב"ה
בעיני פקיהא שייך לומר עיני ה' * וזהו עיניך בשדה
פי' כמדבר אל השכיני הנקראת רות כידוע שייך
בשדה שתשגיח על ישראל ע"י אשר יקצרו הכערים
הם אשר מתחרטין ועושין תשובה על חטאת נועריהם *
חסו וירא חלקים את האור כי טוב שהקב"ה משגיח
על ישראל להטיב להם * חסו וירא חלקים את
האור הם הטובות הגדולות המאירין עיניו של אדם *
כי טוב ע"י הדיק הנקרא טוב *

ונחזור לביאור הכתוב ולקט קצירך כו' פי' אם
תראה לעשות שניהם כא' דהיינו ללקוט כסף
חשב ועשירות מלשון וילקט יוסף וגם תראה לקצור
את חטאת נעורים לא תלקט לא תעשה כך רק
תעשה תשוב' בשלימות * לעני ולגר תעזוב אותם
פי' ע"י נדקם כמש"ס ומטאך בנדק פרוק *

או יאמר ובקולריכם כו' כי לפעמים חף
הדיק הגדול אשר כבר יש לו

שמרי' מן השמים אע"פ לפעמים עושה דבר בחסרון
כ"ש כגון שאינו מכין כראוי בח"י זרכה בתפלתו
הזכה והדומי' לזה ומאין בא זה לנדק כזה נר' שהוא
על דרך הכתוב בספרי שיש קליפת נוגה הסמוך לקדושה
כי משם יונקים לזה היא סמוכי' אל הקדוש' שיהיו להם
מקום לחיות והכל תלוי בדיק וכיון שלא הי' לדיק שום

פגם כלל אז לא הי' מקום לקליפת נוגה לינק
מהקדוש' ולא הי' לה חיות כלל לזה נריך הדיק
הי"ל להיות לו איזה חסרון במקלת למען יתן להם
חיות ג"כ * וזהו ובקולריכם פי' כשמתרו לקצור את
הקליפות ולבערם לא תכלה פאת שדה לקצור ר"ל
שתעזוב להם איזה חיות קלת ממנה ליינק וק"ל :
וכרמך לא תעולל כי כרם מרומז לדיקות
עליון רמז לייך המשומר בענביו והפסוק

מוכיח לאדם ואומר לו לכשתהי' במדרגת כרם שהוא
הדיקות העליון * לא תעולל פי' לא תעזוב את
מדרגתך להיות כעולל ויונק אשר עבר מאיש ולא
בינת אדם לו אך תראה לעלות מעלה ומעלי' *
וכשתהי' כך ופרט כרמך לא תלקט פי' כי האדם
נריך לקדש איבריו וידידו בעבודתן טבין ולייבטן
במעשים טובים שיהיו האיברים מקודשים בדיקות
הבורא ב"ה ולעבודתו ומזומנים שלא יעזבו כלל
במחשבת רוממות האל ית' ולזה נלטינו במזאת
העבוד' בידים ובכל הגוף למען התקדש גופנו שיהי'
מוכן לעבוד הבורא האמיתי והעיקר הוא לדבק בו
ולזה נצרך העולם להטיב לזרואים וההטבה הוא
לקרבה אליו כמש"ס ועתה ישראל כו' ולדבקה בו
כו' לטוב לך וכשהאדם נגמר בעבודתו וכל אבריו
הגשמיים כבר מקודשים ומוכנים לעבוד' לדבק בו
באמת בלי שום מניעה מהם כלל אז אי"ל כלל לעשות
המלאה בגופו ממש דהיינו למשל לעשות סוכה צדיו
ממש כדי לייגע גופו בעבוד' כי כבר גופו מקודש
אלא נריך לקיים המלאה ההיא ליטב בסוכה ותפשי'
המעשה הגמול' ע"י מי שנריך עדיין לקדש אבריו או
לעמון חייטים לפסח הטמיני' גופא אינו נריך ע"י
נדיק גמור כ"א קיום המלאה ההיא בלא העבוד'
והעבודת המעשי' של המצוי' נקרא פרט לשון פרטיות *
זו היא ופרט כרמך פי' כשתהי' במדרגת כרם המרומז
לדיקות כ"ל לא תלקט הפרט שבה כי איך נריך לזה
כבר * לעני ולגר תעזוב אותם הם המדרגה השפלי'
ממך הנכנסין לעבוד' ולא נתקדשו אבריהם עדיין
כל לרכם הם יתנהגו כך כדי שיבואו אל הדיקות
סעליון הולך ואור עד כגון היום *

פרשת אמור

אמור אל הכהנים כו' ואמרת אליהם כו' י"ל
על כפל לשון אמור ואמרת * ומתחילי'
נפרש הפסוק דבר אל אהרן ואל בניו וימרו מקדשי
בני ישראל * דהנה יש ב' גווי' לדיקים יש לדיקים
שנתקדשו מאבותיהם שהיו קדושים ויריאים
ושלימים והתורה מחזרת על אכסניה שלם *
יש

שלפי התפלי' המה מיישזים עולם ומוחין שלהם לפי מי הם מתפללין והקדוש' הריא מנזיה המוחין בעת העסק בה אבל אחר התפלה או עסק הקדושה הוא הוא נופל לקטנוי המוחין בהילוכו בהבלי הזמן חה חינו תכלית העבודה השלימה כי אדם לריך להיות תמיד בקדוש' ובטהרה בני הפסק רגע חי * לזה לריך לקשר עולמו כ"כ בעת הגדלות מחשבתו בהש"י ב"ה שיהי' מחשבתו קשור' אף שילך ממני * חה ולהזכיר גדולים פי' בשעה שהם בגדלות * על הקטנים שיאחרו בקדושתם אף שיהיו בקטנות וק"ל *

והכהן הגדול מחזיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה : פי' שעי' הולכים כל השפעות והרחמים שהם נקראים שמן המשחה לשון גדולם * ומלא את ידו ללבוש את הבגדים פי' שיש כח ביד לדיק כזה להלביש את הבגדים כי בגד הוא מלשון בגידה פי' היכולת בידו לכפר על עון קדור עושה מהם לבושי קודשא שדרך הלדיק להוכיח עולמו תמיד בכל עת ואומר בפני ב"ה תמיד שהוא מקולקל במעשיו והוא פורט לפניהם חטאים שעושים אותם שאר בני אדם ותולה הלדיק הזה בעולמו אותם חטאים כאלו עשהם הוא ועי"ז הוא מכניס בלכס יראה גדולי' והם שזכים מעוונותיהם וגדולה תשובה שזדויות נעשים כזכיות נמלא אותם הבגידות עולם הלדיק בחכמתו עושה מהם זכיות ולבושי הקודש כמלות עולם ואמר הכתוב הלדיק כזה את ראשו לא יפרע פי' לא יגלה החכמות שברשו רק לריך להסתיר אותם מאד בשעת דיבורו עם ב"ה * ובגדיו לא יפרוס ר"ל ומדרגה הזאת שמחזיק עולמו תמיד לשלל ונכנס וכבוד חלילה לא יפרוס רק יחזיק במדה זאת לעולם *

ראיש כי יאכל קודש בשגגה כו' דהנה יפקד אצונו ע"ה אמר אם יהי' חלקים עמדי כו' ונחן לי לחם לאכול וכל אשר תחן לי עשר אעשרנו לך ולכאורה קשה על המוכר שצאצו ידבר בחנאלי לו יתי' כאשר יטיב לו או יעשר לו : אך הענין הוא דרך הלדיקים האמית' שהם כל ימיהם בתשובה ובכל דבר עושים מולאין צו חסרון שלא עשה הדבר כתיקונו ועי' שמהרהרי' בתשובה תמיד הם מעלים אותן הגילגולות שפלו למטה מחמת חטא שאר ב"ה כ"ז הם מתקנים בזה הרהורי תשובתם * ואיתא בגמ' המבזבז אל יבזבז יותר מחומש מלון מיעקב כו' ור"ל הפי' עד"ו המבזבז הוא כי תיבות המבזבז צו שהעוונות נקראי' צו שהם צוויים וכעורים מאד והוא מבזבז אותם פי' שהוא מתחרט תמיד על מעשיו שמואל בכם חסרון ועון יחשב לו ומטהרם בתשובה * אל יבזבז

ויש לדיקים הנקראים חזירים ע"ש פרישותם מעולם אעפי' שהם בני עניי הדעת והלדיקים ההם לא במהרי הם יכולים ליפול ממדרגתם הקדוש' כי אין להם על מה שיסמוכו והם כנענים דעתם ומשגיחים על עולם בעינא פקוחא תמיד בני הפסק * אבל הלדיקים הקדושים שנתקדשו מאבותיהם אף שהם מלאים תורה ומלות מחמת זכות אבותם מסייעתם לפעמים יכולים לבא ע"י זה פני' וגדלות מזה ויפלו מהר ממדרגתם וזהו אמור אל הכהנים בני אהרן פי' רמז לזאתן לדיקים אשר הם בני לדיקי' והם נקראים כהני' בני אהרן תזהיר אותם מאד שלא יעלה על מחשבתם כלל יחוס אבותיהם רק יאמרו ויפרשו לעולם פרישות מחדש ויבחרו להם הדרך הטובה * וזהו דבר אל אהרן ואל בניו ויאמרו מקדשי ב"ה ר"ל שגם הם יהיו חזירים ופרושים מעולם וישגיחו ג"כ על עולם מאד ולא ישגיחו על זכות אבותם כדי שלא יבא להם חלילה אהה התנשאות מחמת יחוסיהם ותועבת ד' כל גבה לב *

fradte be ban mitad וכו'

וזהו ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשיים לי וזהו אמור אל הכהנים ואמרת אליהם פי' אמור ואמרת רמז ל"ב מדרגות שניך אתה לחזור אליהם ולכפול להם הדבר כדי שלא יחשבו שזכות אבותם מסייעתם ויפלו חלילי ע"י זה לגאות ולא יפעלו כלום * וזהו ואמרת אליהם פי' לא ישגיחו על זכות אבותיהם כ"א על עולמי וזהו אמירי' שתאמר להם תיבה אליהם פי' שיביטו על עולם כאלו אין להם זכות אבות כלל וזהו לנפש לא יעמא בעמיו כי ע"י עמיו הם היחוס אבותם הם יכולין לעמא הנפש לכך הכפל להם הדבר הזה מאד ויהי' להם הרגל דבר ויבחרו הדרך הישרה ואז טוב להם *

או יאמר כו' ואמרת אליהם פירש"י ז"ל אמור ואמרת להזהיר גדולים על הקטנים יש לומר כוונת רש"י ז"ל להזהיר גדולים דהיינו לדיקים גדולים על הקטנים ר"ל על עבירות קטנים שאדם דש בעקבו *

או יאמר אמור ואמרת דהכלל דדרך הלדיק כשרו' להוכיח אדם אחד אז לריך להיות האמירה הזה לכלל בני אדם ואז ממילא יוכל הדיבור לראש הזה וזה בל' הזרות הפסוק אמור ר"ל שיהא האמירה לכלל ואמרת אליהם שיהא הדיבור יוכל לחי' חה פי' רש"י ז"ל להזהיר גדולים על הקטנים ר"ל שיהא האזהרה לכלל אף לגדולים כשרו' להזהיר על הקטנים וק"ל *

בעיא גרא' לפרש דברי רש"י ז"ל להזהיר גדולים על הקטנים להיות כל האדם בשעה שעוסק בתורי' או בתפלי' או בנאחה דבר קדוש' או הוא בגדלות המוחין וכך הדרך הלדיקים

המשפיע בהם נכה הא"ס ז"ס *

אכן אחר אשר תקראו אתם מקראי קדש פי ע"י
 שאתם תקראו אותיות התורה בקדושה ובעטרתם
 אתם מעלים את העולמות אל המדרגה גדולים
 שנשפעים ע"י הא"ס ז"ס ככבודו כי האותיות התורה
 שהאדם מדבר ומקרב עלמו להבורא ז"ס אז עושה
 יחוד בכל העולמות וזהו נאטוינו לקרות בתורה בשבתות
 ובמועדים לייחד העולמות ולהעלותם * ומלמד אותנו
 הכתוב איך שנכח למדרגה זו להעלות העולמות ששת
 ימים תעשה מלאכה פי כשתעסוק בחיה מלאכה
 אל תכניס כל מחשבתך במלאכה רק שתעסוק בה
 דרך ערלי והמלאכה תעשה מאלי כן תתנהגו כל
 ששת ימי המעשה וזיוס השביעי שבת שנתון שתקדש
 עמך כ"כ ע"י השבת שאתה שומר למטה מתקן
 את השבת העליון שיהא שבתון שבות שלם * שבת
 היא לך בכל מושבותיכם פי בכל מקום שאתם
 יושבים יהא ייכר ונראה הקדושה והאור של השבת
 הן בבית והן בחוץ בכל מקום יאיר ויאיר האור של
 השבת קודש ככה קדשתכם הגדולה *

או יאמר דבר אל ז"י ואמרת אליהם מועדי
 די כוי אלה הם מועדי י"ל על כפל

הלשון * דהנה השי"ת ז"ס נתן לנו המועדות שהם
 זמן שמחה ותענוג לנו והשי"ת ז"ס עיקר תענוגו
 ושמחתו הוא כאשר נאחנו מתנהגים בהם בקדושה
 במחשבות טהורות חסו אלה מועדי די שנתן לנו
 השי"ת למועד ולשמחה * אשר תקראו אותם מקראי
 קדש פי כאשר תקראו אותם בקדושה וטרתם אז
 אלה מועדי פי היא שמחתי ותענוגי * ואמר הכתוב
 הראי לזה שהעיקר הוא המחשבה הקדושה שהרי
 ששת ימים תעשה מלאכה פי המלאכה נעשית מאלי
 ולא פועל ירך עשתה המלאכה כ"א פי הבורא ז"ס
 ואעפ"י שהמלאכה אפי' בחול נעשית פי הבורא ז"ס
 אעפ"י כ"א לכה השביתתם שבתות שבת מלאכה
 למנוה כאלו אתם שובתים ממלאכה ממש מחמת מלכות שבת
 וזהו ולא תעשו מלאכה שהכתוב תולה המלאכה בהם *

אלה מועדי די כוי : דהנה יש להבין מה שהלדיק
 מתפלל ועושה בתפלתו הלא נראי כהשתנות
 וחלילה להיחיד האמיתי מהשתנות * אך הענין הוא כך
 דהלדיק המתפלל על איזה אדם בשעה שהוא מתפלל
 הוא מתפלל בכל רמי"ח אבריו וש"ס הגידיו בלי שום מחשבה
 זרה והוא מקשר אותו אדם שמתפלל בעדו ברמי"ח אבריו
 שלו והוא מקדשו לזה הוא נענה כי מהיכא תיתי יחסר
 לאדם בודאי מחמת עושה על חטא שעשה ב"י מאברי
 גופו ובעת שהלדיק מעטבו ומכסכו עמו אז נעשה
 אבריו אותו אדם עם אבריו הלדיק אחד וממילא נתתקן
 האדם וכיון שנתקן החטא חלף פצר הפוגש ממנו *

חטו

יבזו יותר מחומש פי שיעקר עסקו יהי בקדושה
 העליונה ארבע ידות לך לתורה ולמנוה וחלק חמישית
 יתנהג בדרך הכ"ל והוא שאמר יעקב אבינו ע"ה אם
 יהי כוי ונתן לי לחם לאכול פי שיתן לי מדרגה זה
 להעלות ילולות הקדושה תמיד ע"י הרהורי תשובה
 שאזכה להסתכל תמיד על מעשי שאני מקלר בעבודת
 הבורא והי' ראוי שהלחם יאכל אותי ובגד ללבוש
 מלשון בגדי דהיינו לעשות מהבגידות לבוש עליון
 חילוקי דרבנן ע"י הרהורי תשובה ושבת בשלוי אל
 בית אבי פי שאתנהג כ"כ בקדושי עד שאפסול להעלו
 הכל אל אבי שבשמים וכל אשר נתן לי עשר אעשרנו
 לך פי שאמר כל זאת אחזיק העיקר בקדושה עליונה
 רק חלק חמישית אחזיק בדרך זה כ"כ * והוא רגלי
 חסידיו ישמור פי הילולות הקדושה שנפלו למטה
 לרגלים והחסידים מעלים אותם ע"י הרהורי תשובה
 וע"ז שומר השי"ת ומלפני אליהם תמיד * והוא ואיש
 כי יאכל קודש פי שילך בקדושה תמיד בשגנה פי
 כ"ל שמואל תמיד חסרונות בעלמו לומר ששג בהם
 ולא עשה כראוי ויוסף חמישיתו עליו רמז לכל
 יבזו יותר מחומש ונתן לכהן את הקודש הוא הקב"ה
 הנקרא כסן שיעלה הכל אליו י"ת והבן *

שור או כשז או עו כוי דהנה האדם לריך להיות
 עובד הבורא ז"ס באלו המדרגות האחד
 שרריך שילך תמיד בדביקות גם לריך שיכסף תמיד
 לעבודתו * ואם לא עשה אי' מכל אלו אז לריך להסתגל
 הדיינים * ואם לא עשה אי' מכל אלו אז לריך להסתגל
 על זה * והוא שור פי מדרגת שור דהיינו לשון הכטב
 כמיש בנות לעדה עלי שור דהיינו לחשוב תמיד
 צעירי שלכו רוממות אל ודבקו י"ת * או כשז לכסף
 תמיד לעבודתו י"ת כי השין מתחלפת בסמך ובית
 כפ"א * או עו פי שיתגבר עלמו לבטל הדיינים * כי
 יולד ר"ל שזא בגלגל עבור אחת מהנה לתקנס ולא
 בשביל עבירה חלילה שבעת ימים רמז למנין שנותיו
 של אדם שבעים שנה * יהיה תחת אמו פי אמו
 היא השכינה כנסת ישראל והיא מתפללת תמיד על
 ישראל ויהי לדיק תחת אמו כנסת ישראל י"כ להתפלל
 על ישראל ולהתעורר רחמים עליהם אמן *

דבר אל ז"י כוי אלה הם מועדי דהנה השי"ת
 ז"ס הוא למעלה מן הזמן שבו י"ת אין
 לתת בו זמן כלל כידוע * וכבר כתבתי דהעולמות
 נקראים מועדים לשון זמן ומועד לפי שאלל העולמות
 שייך לשון זמן שהם תחת הזמן * והנה ידוע דהנהגות
 העולמות הוא ע"י שם הוי"ה ז"ס הנותן חיות ושפע
 להעולמות * והוא דבר אל ז"י מועדי די פי העולמות
 הנקראים מועד הם מתנהגים ע"י שם הוי"ה ז"ס

MUSIC
 GIFTS
 TIME
 HAPPINESS
 1964
 WASHINGTON

Focus

1 year old

here
at
one
from
1964

70

חזו כל עצמותי תאמרנה כי מילי כי דהנה כאשר
 ימטא האדם אותו חטא מביא אותו לדי מחשבות זרות
 ונטמאות מחשבתו חלילה וכו' לפי לא יטמא בעמיו
 פי' שלא יטמא את המחשבה היא הנפש בעמיו הם
 האברים וכו' כל עצמותי כו' כשאי מתפלל במחשבה
 זכה ולולה וכל אברים הם מסכימים עמי בעבוד' ועי'ן
מילי עני מחוק ממנו הוא האדם הנריך לחיזה דבר
 והוא עני בדבר אז יזיל כי אני מתפלל עבורו ומקשרו
 עמי וכדלעיל * וזהו אלה מועדי ה' כו' דהקב"ה הוא
 למעלי מן הזמן ואין בו שום השתנות ואמר הכתוב
 אלה מועדי ה' שלפעמים יכול אתה למנוח אל הבורא
 ג"כ זמן והשתנות דהיינו אם אתמול ה' חיזה גזירה
 כ"ל והיום נשתנה לעונה * ומפרש הכתוב מהיכן
 בא זה באמת אל הבורא האמיתי ומפרש אשר תקראו
 אותם ואיתא בגמ' א"ת אותם אלא אתם ר"ל ע"י תפלת
 הדיקים המתפללים בכל אבריהם אתם דייקא פי' בכל
 גופכם שלם בלי עירוב מחש'י זרה חלילה * וזהו
 במועדס דהעולמות נקראים מועד שהם תחת הזמן
 והדיקי' המתפללים ככונה הם המקיימין העולמות
 ומשפיעין טובה וחיות לכל העולמות ולהם הגורמים
 להפך מדה"ד לרחמים גמורים כי המה המושלים בכל
 בכה חיותם אשר משפיעים לכל * וזהו אם בחוקתי
 תלכו כו' פי' דהעולמות הם נקרי חוקים מלשון חוק
חמן נתן להם והיינו כשתתאמתו לילך במחשבותיכם
 הטוריים בעולמות העליוני ותתי גשמיכם הם גשמיות
הדברים והמחשבות העולים מהגוף ידכך ג"כ ויעלו
 למעלה בעיתים העליונים *

את האמירה זאת למעלה לעולם העליון * ועשיתם
 כיום היפוכם את העומר כש תמים בן שנתו לעולה
 פי' כשיהי' מחשבה והדיבור יחד בקדושה טובים או
 יעשה כש ודרגא להעלות אותו הדיבור לעולה לדי *
 וזהו והעומר עשירית האיפה היא דליתא גבי חיוב
 שאמר לו הקב"ה איפה הית ביסדי ארץ ופי' בספרים
 ששאל אותו השי"ת מאיזה איפה אתה מארס הראשון
 כי כל הנשמות הם היו תלויים בחדש הראשון ואמר
 לו אמור לי השורש שלך היכן הוא * וזהו והעומר
 עשירית האיפה דעשר רמז לקדוש' והיינו ע"י אמירי
 קדושות וטהורות מקדש את האיפה היינו השורש
 שהוא בא משם *
 ונחזור לביאור הכתוב ומנחתו ר"ל תפלת מנחה היא
 עיקרה לבעל דינים המתחילים ללכת אז משרשם
 ונמתקים ע"י תפלת הדיקים וכדליתא שאליהו לא נענה
 אלא בתפלת המנח' * וזהו ומנחתו שני עשרונים ר"ל
 ב' מדרגות קדושות * סולת כלולה בשמן רמז להשפעות
 שמשפיע לזה העולם * אשה לדי' הוא השפעות שמשפיע
 הדיק לעולמות העליונים *
 וספרתם לכם ממחרת השבת מלשון ספיר המאיר
 דהיינו שתאיר קדושתכם ותשפיעו אור ושפע
למעלי בעולמות עליונים וזהו ממחרת השבת כ"ל *
 מיום הביאתכם את עומר התנופה כ"ל שתעלו הדיבור *
 שבע שבתות תמימות תהינה פי' שתתקן כל שבעים
 שנה אשר אתה חי * ממושבותיכם תביאו לחם תנופה
 ר"ל חף חם יהי' עת שלא תהיו כ"כ במדרג' עליונה
 כ"א למט' במושבותיכם גם אז תביאו לחם יהי' יכולת
 בידכם להמשיך השפעות * תנופה ע"י תנשאו למעלי'
 למדרגת' שתיים פי' ע"י שתי מדרגות אהבה וירא' *
 שני עשרונים היינו שכל אחד יהי' כלול משיהם ששם
 הירא' תהי' אהבה ועם אהבה תהי' היראה * סולת
 תהיי' ר"ל שכל מעשיכם יהי' נקי כסולת בקדושה וטהרה *
 חמן תאפנה פי' בכל זאת לא תחזיק עלמך לכולם רק
 שתמלא בעלמך תמיד חסרונות תערוכות חמן ותהי'
 תמיד בתשוב' * ביכורים להי' דכ"ף בקי"ף מתחלף
 בלוחות גיכ"ק זה הוא הדרך שזריך האדם לבקר
 בתחילה ולדרוש שיטיב שיהיו לדי' לשמו הגדול חמן כ"י *
או יאמר אלה מועדי ה' כו' בחודש הראשון
 בחרבעה עשר לחודש * ר"ל דהכתוב
 מלמד אותנו איך נעבוד השי"ת בהדרגה דהיינו בהיות
 האדם קודם חזי שנותיו ולהם רמז ארבעה עשר לחודש
 קודם חזי חודש בין הערבים שאז אין האדם יכול לקבל
 אור הקדוש ולתקן את מעשיו לגמרי ועדיין הוא בין
 הערבים בין זללי ערב שעדיין התגברות היר' על האדם *
 פסח להי' פי' שזריך לתקן אז בפין פה פה שהפס יצית
 וידבר תמיד בתורתו הקדושה להי' לשמו ולעסוק בעניני

השי"ת ליתן עליהם התורה ואמר להם השי"ת ב"ה כולכם בעלי מומין אחס אלל הר סיני מלי גבן או דק כו' ומה מעלתו לפי שנמוך מכולם ללמד שאין התורה מתקיימת אלא בזמן שמומין עלו ומה רבינו ע"ה ה"י עניו מאד מכל האדם לזה ה"י יכול לקבל התורה מהשי"ת ב"ה בעלמו* וכשרה אח"כ ללמד ליהושע ויהושע לא ה"י זכחו כ"כ כמו משה רבינו ליקח זבח עלמותו התורה ממה לזה ה"י לר"ך משה למסרה לו זכח מסירת נפשו הגדולה ומסרה לו זכוב קדשתו הגדולה זמס"י עליו * ויהושע כשלמד לוקנים לא ה"י יכול לעשות מס"י גדול כמו משה רבינו למסור להם כל התורה כמו משה למדו לכך לא נאמר ומסרוה אלא לימד להם התורה כפי חכם לקבל דור אחר דור תשו חכם ולא נאמר בהם לשון מסירה והדר אלל נביאי לכה"ג נאמר לשון מסירה שכן הוא הדרך הטבע שדבר היואל בטבעו לכוף הדבר הוא נתעלה ועולה למעלה כמו הגלגל הדבר שהוא למטה אותה הדבר בעלמו חחר ומתעלה לזה אלל הנביאי כבר ה"י להם כח זה למסרם לאנשי כה"ג זכח מס"י נמאל ממילא אלל משה מהשי"ת ב"ה א"ן שיך ממילא לשון מסירה כלל כ"א קבלה אשר קבלה מפי הגבורה מחמת שה"י עמותן גדול וזהו משה קבל תורה מסיני זכח שלמד עלמו מהר סיני שנתן השי"ת התורה עליו מחמת שהוא נמוך מכל ההרים* וזהו וידבר ד' אל משה בהר סיני לאמר סי" החזק עומך בזמנת הר סיני ועי"ז תוכל לומר לישראל

התורה הקדושה בגדול קדושתך וק"ל * **וכי** תאמרו מה נאכל בשנה כו' וזויותי את ברכתי לכם כו' * בשם אחי החסיד המפורס' ויש לדקדק היות שהתור' יאחזה בזכאן מדרכה שדרך הקר' לכתוב אחזה יתור לשון בפסוק אפי' אות א' ועי"ז מתורן כמה קושיות אבל הקש"י לא נכתב בעלמה בתורה* וכאן נכתב הקושי' בתורה ועוב היה שלא לומר כ"א וזויותי את ברכתי וממילא לא יקשה שום אדם לומר מה נאכל * ונרא' שהשי"ת ב"ה כשרה את העולם השפיע מטובו לינורות מושכי' שפע ללרכי ב"ה ודרך השפע שלא להפסיק כלל אלא כשהאדם נופל ממדרגתו וא"ן לו בטחון צבורה ב"ה הנשגית אמיתי הון ומפרנס בריוח בלי הפסק כלל אז עושה האדם ההוא זמחשבתו ההיא אשר לא מטוהר פנס חלי' בעולמות עליונים ומתישין כח פמליה של מעלה ר"ל ואז נפסק השפע חלילה ור"ך השי"ת ב"ה ללוות מחדש השפע שתלך כמו מתחילת הבריאה* וזה הוא וכי תאמרו כו' שהתורה מלמדת לאדם דרכי השם שיהי' שלם בזמנו על אלהיו ולא יאמר כלל מה יאכל כי כאשר חלילה יפול מן הבטחון לחשוב מה יאכל הוא עושה פנס חלילה בהשפע ואמרו

הלימוד היטב זנמ' ופוסקים ומפרשי הש"ס * ובחמשה עשר יום לחודש דהיינו אחר חמי שנות האדם * חג המלות לה' סי' שיתגבר בקדוש' ויהי' עסקן זמלות ה' בזהבה רבה ואש זוערת לה' בהתלהבות גדול * שבעת ימים מלות תאכלו סי' עי"ז יתקן כל שבעים שנה של אדם המדומים בז' ימים * ואמר הכתוב ביום הראשון מקרא קודש יהיה לכם סי' בהתחלת קדושתך לכוונם לעבודת הבורא ית' * מקרא קודש יהי' לכם תתאמן מאד שיהי' כל קריאתך הן תורה או תפלה רק בקדוש' ולא לפני' חו" * כל מלאכת עבוד' לא תעשו דהתפל' נקרא עבודה חיוה עבוד' שכלב זו תפלה ולפעמים נמלאים ב"ה אשר יקריבו לעבוד' כאשר יראו עיניו מעשה הנידוקים ותנועתם לשמו ית' הוטוב בעיניו מאד התנועה ההיא לעשות גם הוא כמוהם להתנועע כך כנוע עני היער בלא טעם וריח שסובר שהתנוע' מחמת עלמו' היא יפה והיא מלאכ' בפ"ע ובחמת חינו כך כי התנוע' בזה מרוב עבוד' הוכה ולמות הנפש וחשקה הגדול לעבוד' אז ממילא נתהווה מכחה התנוע' הנאה והיפה* וזהו כל מלאכת עבודה לא תעשו דהיינו התנועות והמלאכות שבעבוד' לא תעשו זכוי' לדמות עלמו ללדיק לעשות כמעשהו זר מעשהו בהיות שלא לשמה חלי' אך ורק תעשו לשמו הגדול * והקרבתם אשה לדי' דהנה אמרו חז"ל יר' ותינוק ואשה כו' י"ל שכל זה חד הוא ר"ל יר' נקרא בעלמו אשה שמתעלל את האדם צעודתו ית' כאשר עללה ותינוק עושה מעש' העושים התינוק ולר"ך האדם לקרבו להבורה ב"ה לעבוד את הבורה בשני יר'ים* וזהו והקרבתם אשה ר"ל דהיינו נקבות הוא לז' היר' תקריבו אותו לדי' שבעת ימים הם כל ימי שנותיו של אדם * ביום שבעי מקרא קודש ר"ל אחר שיגיע לימי הזקנה לר"ך ג"כ להתגבר בקדוש' שיהא מקרא קודש זבוקר זרע זרעך ולערב אל תמה יר'ך *

פרשת בהר

וידבר כו': בהר סיני לאמר * נרא' לפרש ע"פ שאמרו צפרקי אבות משה קבל תורה מסיני ומסרה כו' ויהושע לוקנים כו' ונביאים מסרוה לאנשי כה"ג ש לדקדק שמתחיל' כתיב ומסר' ליהושע ומיהושע לוקני' לא נאמר ומסרו' וגם חזקנים לנביאי' ל"ג ומסרוה כו' והדר נאמר ומסרוה לאנשי כה"ג ומסתמא לחיזה כוונה כתיב חכמי המנהג כך בשנינו לשון ומה גם שאלל משה לא נאמר כלל לשון מסירה אלא משה קבל כו' * ונרא' לתרן ע"פ הגמ' למה תרדון הרים גבוניים שנתקבלו ההרים לפני

Sunshine